

ærede Medlemmer Hr. Lundberg og Hr. J. Chr. Jensen som af det ærede Medlem Hr. Pitzner — den sidste dog mere tvungen frivilligt —, at jeg har gjort, hvad der var muligt for at fuldføre Skolerne paa mindst bekostelig Maade. For saa vidt behøvede jeg altsaa ikke at udtale mig yderligere, men nu har det ærede Medlem Hr. Lundberg anmodet mig om at give en Redegørelse for Sagens Historie, og derefter har det ærede Medlem Hr. Pitzner skyndt sig at komme mig i Forkøbet med en saadan Redegørelse. Jeg skal slutte mig til min Kollega Finansministerens Udtalelser og Forundring over, hvad der kan have bevæget det ærede Medlem til de Udtalelser, han her fremkom med. Det ærede Medlem plejer ellers at findes, hvor Statens Interesser skal varetages, men nu synes han af antisocialistiske Følelser at drives til at forsvare eller undskylde Ødsleri og daarlig Administration. Det ærede Medlem vil befri min Forgænger for Ansvar og mener at kunne gøre det ved at vælte Ansvar over — ja, paa hvem mon? Hvem er det, der pludselig viser sig som det Guds Lam, der kan bære al Verdens Synd? Jo, det er saamænd den socialdemokratiske Undervisningsminister i Forretningsministeriet, der sad fra 5. April til 5. Maj 1920, den nuværende Borgmester P. J. Pedersen i København.

Jeg komplimenterer det ærede Medlem Hr. Pitzner, for ingen Prokurator kunde have gjort det bedre. Min Partifælle, der aldrig har hørt et Ord om disse Skoler eller set en Linie om dem, end mindre har undersøgt noget om dem, skal nu have Ansvar for dem. Men det er jo ikke altid Indtrykket af en Prokurator's Fiffighed holder sig, og jeg tror nu heller ikke, det ærede Medlem Hr. Pitzner faar Held med sig til at knytte Borgmester P. J. Pedersens Navn til de to Skoler for Fremtiden. Overslaget af 27. April 1920 viser sig jo desuden slet ikke at spille nogen Rolle under Sagens Gang. Det ærede Medlem siger selv, at da min Forgænger i September 1921, altsaa næsten halvandet Aar efter, forhandler med Arkitekterne, er det paa Grundlag af en Sum paa $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Denne Sum paa de $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. er i Virkeligheden det første egentlige Overslag, der fremkom i denne Sag. Men det ærede Medlem Hr. Pitzner var saa mistænkeligt omstændelig med Skolernes Forhistorie. Alt hvad der laa før Tiden April 1920, fik vi omstændelig gjort Rede for, men derefter gik det ærede Medlem lidt hurtigere hen over Begivenhederne. Jeg skal

nu søge at udfylde de Huller, det ærede Medlems historiske Redegørelse havde, og navnlig beskæftige mig med Tiden fra April 1920 til September 1921.

Jeg maa altsaa først henlede Opmærksomheden paa, at der fra Tegningens Godkendelse i April 1920 til September 1921 intet endnu var foretaget af Byggearbejde, og hermed hænger det saaledes sammen: Den 16. Juni 1920 skrev Professor Kampmann til Ministeriet, at da han nu skulde til at begynde, vilde han gerne have ansat en Konduktør til Udførelse af det daglige Konduktørarbejde ved Byggeriet saavel i Viborg som i Randers, og han foreslog hertil Arkitekt Johannes Frederiksen, der boede i Aarhus og skulde være Konduktør i Randers, og Arkitekt Vig-Nielsen til Viborg, og han foreslog et Honorar paa 1 000 Kr. pr. Maaned til hver af disse Konduktører. Inden der var svaret herpaa, døde Professor Kampmann, i Juli Maaned 1920, og dermed gled Skolerne i Virkeligheden ud paa de vilde Vover.

Umiddelbart efter Dødsfaldet, den 24. Juli, anmodede den afdødes Søn, Arkitekt Kristian Kampmann, og den til Konduktør udpegede Arkitekt, Johannes Frederiksen, om at maatte overtage Arbejdet i Fællesskab. Der førtes derefter den 7. August en mundtlig Forhandling, som har drejet sig om Honorarprocenten, og den 14. August gentager de to Arkitekter deres Anmodning, idet de med Hensyn til deres Arkitekthonorar siger, at de underkaster sig Reglerne for Bygningsinspektørers Honorar, 3 pCt. af Byggesummen — Professor Kampmann havde jo været Bygningsinspektør. Men endvidere anmodede de to Arkitekter om, at det maatte forblive ved den Indstilling, Professor Kampmann havde gjort i Juni vedrørende Konduktørerne, saaledes at den ene Arkitekt, Johannes Frederiksen, nu baade skulde være Arkitekt og Konduktør hos sig selv; Konduktøren boede i Aarhus og skulde tilse det daglige Arbejde i Randers! Ministeriet blev lidt uroligt og spurgte Martin Borch til Raads om Konduktørlønnens Størrelse, særlig i det Tilfælde, at Arkitekten er sin egen Konduktør. Martin Borch afslog overhovedet at svare paa dette sidste, idet han erklærede, at det var saa uhørt, at han ikke kunde svare paa det. Han svarede kun, at almindelig passende Konduktørhonorar ansaa han 500 Kr. maanedlig for at være. Den 26. August skrev Ministeriet derefter til de to Arkitekter og overdrog dem Arbejdet. Konduktørlønnen blev fastsat til 500 Kr. maanedlig med tilbage-